

Anm. til Forsl. t. L. om Tillægsbevilling for 1923—24. Til § 19.

Til 92. Paa Finansloven for Finansaaret 1923—24 er under Konto § 19 A. IV. g. som Tilskud til Pensionskassen for Lærere og Lærerinder ved de statsanerkendte Husholdningsskoler og de kommunale Fortsættelseskursus bevilget et Beløb af indtil 4 000 Kr.

Fra Pensionskassens Bestyrelse har Ministeriet nu modtaget et Andragende om en Forhøjelse af det aarlige Statstilskud til Pensionskassen.

Pensionskassen fik første Gang Tilskud paa Finansloven for Finansaaret 1920—21, jfr. Rigsdagstidende 1919—20, Tillæg B., Sp. 481—84. Tilskudet blev fastsat til et Beløb, der ikke maatte overstige Medlemmernes aarlige Bidrag, som i det første Regnskabsaar havde udgjort ca. 3 485 Kr., hvorfor Tilskudet blev ansat til indtil 4 000 Kr.

Bestyrelsen oplyser nu, at Pensionskassens Medlemsantal for Tiden er 55, og at det af Medlemmerne indbetalte samlede Bidrag for Finansaaret 1922—23 har udgjort 5 575 Kr.

Under Hensyn hertil maa Ministeriet finde det rimeligt, at Statens Tilskud til Pensionskassen for Finansaaret 1923—24 forhøjes til 5 500 Kr.

Der søges derfor 1 500 Kr. under nærværende Konto.

Til 93. Ved Ændringsforslag til 2. Behandling i Folketinget af Forslag til Finanslov for Finansaaret 1924—25 er optaget en af Finansudvalget tiltraadt Bevilling paa 8 000 Kr. til den internationale Højskole ved Helsingør, saaledes at 3 000 Kr. af nævnte Beløb vil være at anvende til Understøttelse til danske Elever.

I Henhold til den givne Begrundelse for Bevillingen maa det anses for nødvendigt, at der ogsaa for Finansaaret 1923—24 stilles et tilsvarende Beløb til Raadighed i det angivne Øjemed, hvorfor der paa Tillægsbevillingsloven opføres et Beløb af 8 000 Kr.

Til 94. I § 1308 i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd er det bestemt, at „der kan tilstaaes de paa Døvtummeanstalterne og Blindeinstitutterne boende faste Tjenestemænd for egen Person fri Lægebehandling ved de paagældende Institutioners egne Læger, fri Medicin efter Lægens Ordination samt, hvor Forholdene maatte tale derfor, frit Hospitalsophold,“ hvorhos det i nævnte Paragraf er udtalt, at „de nærmere Regler fastsættes af vedkommende Minister.“

I Henhold til denne Lovbestemmelse har Undervisningsministeriet under 16. Oktober 1923 udfærdiget følgende Regulativ om Lægebehandling m. v. for de paa de kgl. Døvtummeanstalter boende faste Tjenestemænd:

§ 1.

„De paa de kgl. Døvtummeanstalter boende Tjenestemænd har for deres egen Person fri Lægebehandling, saafremt Behandlingen udføres af vedkommende Anstalts egen Læge. Udgifter til al anden Lægehjælp maa udredes af Tjenestemanden (Specialbehandling, Lægehjælp under Fraværelse i Ferier m. m.).“

§ 2.

Tjenestemanden har fri Medicin, hvis denne er ordineret af Anstaltens Læge. Lægen attesterer Anstaltens Medicinregning.

§ 3.

Tjenestemanden har frit Hospitalsophold paa Fællesstue, naar Hospitalsopholdet er ordineret af vedkommende Anstalts Læge. Ordineres Hospitals- eller Klinikophold af anden Læge, maa Indlæggelsens Nødvendighed eller Ønskelighed være attesteret af den paagældende Anstalts Læge.

§ 4.

For en Tjenestemand's Ophold paa en Klinik kan der ikke godtgøres ham udover, hvad et Ophold paa samme Længde paa Fællesstue paa Rigshospitalet vilde have kostet. Under samme Dato har man udfærdiget et ganske tilsvarende Regulativ for de paa de kgl. Blindeinstitutter boende faste Tjenestemænd.

Bestemmelserne i det heromhandlede Regulativ omfatter, som det fremgaar af foranstaaende, kun de paa Institutterne boende Tjenestemænd, men da Undervisningsministeriet maatte anse det for rimeligt og ønskeligt, at tilsvarende Regler kommer til Anvendelse paa det til Institutterne fast knyttede, af Honorar- eller Medhjælpskontoen lønnede Personale (f. Eks. Hjælpererinder, Økonomaer, Tyende o. l.), har man brev-